

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Forslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel for, at fødsler og dødsfald i alle tilfælde skal anmeldes til folkekirkens ministerialbøger, samt at fastslå, hvem anmeldelsespligten påhviler.

Pligten til at anmelde fødsler til folkekirkens ministerialbøger er hjemlet i forordning af 30. maj 1828 om adskilligt, som i henseende til dåben bliver at iagttage, § 9, der foreskriver, at enhver barnefødsel skal anmeldes til ministerialbøgerne inden 2 dage i købstæderne og inden 8 dage på landet. Derimod er pligten til at anmelde dødsfald til ministerialbøgerne ikke lovfæstet. Da statens anerkendelse af et uden for folkekirken stående trossamfund ifølge praksis indbefatter ret til at føre egne ministerialbøger for de enkelte menigheder inden for trossamfundet, gælder det dog, at fødsler og dødsfald blandt medlemmerne af de her i landet anerkendte trossamfund anmeldes til indførelse i den af præsten for vedkommende menighed førte ministerialbog, forudsat at fødslen eller dødsfaldet har fundet sted inden for det område, for hvilket præsten har anerkendelse.

Ifølge planerne for det under opbygning værende centrale personregister er det tanken, at de grundlæggende persondata vedrørende børn, der fødes efter registrets oprettelse, skal tilgå dette register gennem folkeregistrene i form af indberetninger fra ministerialbogsførerne om stedfundne fødselsanmeldelser. Da praktiske hensyn kræver, at antallet af indberetningssteder begrænses mest muligt og at de enkelte indberetningssteders områder ikke overlapper hinanden, har repræsentanter for de nu anerkendte trossamfund indvilget i, at den bestående adgang til at anmelde fødsler til trossamfundenes ministerialbøger bringes til ophør. Uanset at det som hidtil ikke skal påhvile ministerialbogsførerne at afgive indberetning om stedfundne dødsanmeldelser, findes hensynet til orden og konsekvens i personregistreringen at burde føre til, at også anmeldelse af dødsfald i alle tilfælde afgives til folkekirkens ministerialbøger.

Det har længe været følt som en mangel ved den bestående retstilstand, at der ikke er hjemmel til at kræve dokumentation fremlagt i forbindelse med afgivelse af fødsels- og dødsanmeldelser, jfr. for fødselsanmeldelsernes vedkommende forordningen af 30. maj 1828 § 9 sammenholdt med § 13, hvorefter dokumentation først kan fordres fremlagt ved bestillingen af dåben. Medens fødselsregistreringen

i tidligere tider betragtedes som en rent foreløbig registrering, der blot havde til formål at sikre kontrollen med, at alle børn — under den dagældende dåbstvang — blev døbt i betimelig tid, må fødselsregistreringen nu anses for den grundlæggende registrering. Under hensyn hertil er det ønskeligt, at der tilvejebringes hjemmel for, at der administrativt kan gives forskrifter om, at rigtigheden af de i fødselsanmeldelser indeholdte oplysninger skal bekræftes ved fremlæggelse af de nødvendige attester m. v., samt sådanne andre forskrifter bl. a. om anvendelse af anmeldelsesblanketter og om fristen for anmeldelsernes afgivelse, som kan tjene til at fremme registreringens nøjagtighed og hurtighed, således at registreringen i ministerialbøgerne kan afgive et fyldestgørende grundlag for den efterfølgende registrering i folkeregistrene og det centrale personregister. Hensynet til ministerialbøgernes nøjagtighed gør det ligeledes ønskeligt, at der tilvejebringes hjemmel for at kræve de fornødne bevisligheder tilvejebragt i forbindelse med dødsanmeldelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Ad § 1.

Efter bestemmelsen skal enhver barnefødsel og ethvert dødsfald anmeldes til indførelse i folkekirkens ministerialbøger. Som nævnt under de almindelige bemærkninger indebærer dette en ændring i forhold til den nugældende retstilstand for så vidt angår anmeldelse af fødsler og dødsfald blandt medlemmer af de her i landet anerkendte trossamfund. Trossamfundenes interesse i at blive gjort bekendt med sådanne anmeldelser vil efter den med repræsentanter for trossamfundene truffene overenskomst blive tilgodeset ved afgivelse af melding herom til vedkommende trossamfunds præst.

De anerkendte trossamfunds adgang til at føre egne ministerialbøger og til at udstede attester med borgerlig gyldighed efter disse berøres i øvrigt ikke af bestemmelsen.

Bestemmelsen om anmeldelse af fødsler og dødsfald, der indtræffer om bord i skibe og luftfartøjer, der som første havn anløber dansk havn (lufthavn), svarer til gældende praksis.

Det er forudsat, at der foretages anmeldelse om fødsel såvel af levendefødte som af dødfødte børn.